

at H^{ns} 41

Altenburg d 30^{de} April 1873

U. B. BERGEN

Ms. 187a / 41a

Bedste Onkel!

Endelig fremkomme hende de belovede kaster
 med lindtagelse af Et, der desvære endnu ikke er
 færdigt. At de fremkomne stift mig, og at endnu
 Et mangler, har jeg, de vil indsigle. Maatte
 der nu min interesse, skulde det være mig meget
 nyttigt; dog befrigter jeg, det Modfatte ul finde Sted, da
 formæntligen, sigesaa lidt Beskaffenheden af dem, som
 Navnere paa Chaine, er af nogen Interesse. —
 Naale forrige Aar havde jeg det, paa min Vier, travelt,
 (og her ligger saavel Anstøden til at kasterne nu stift
 fremkomme, forvit, at jeg forrige Aar eller Aar, ingen
 Lyst til at gjorde, der minde, var af nogen muligens
 Interesse for Deres Dag med Hensynet til Misfæet. —
 I Forening med Capitainerne Rieje og Grøgt, gjorde jeg
 i Anledning af Viens Besøgt fra Tøllersengen,
 stift en Tur igjennem Røddal over Havnsløstet til
 Vinje og videre igjennem Prestegældene: Laundal, Hvidese,
 Skjod, Nørene, til Rinde og tilbage, for en Deel en
 anden Vei til Vinje. Herfra over Skjeldet til Oledal
 og videre til Sand og derfra hjem. Videre i forenævnte
 Anledning fra Hjørnet til Stavanger, hvortil Riejen

foregik tilfods; dafra ind Lijffjorden, og Lijffedalen og over
Langfjeldene igjennem Bjørke- og Valle: Prestegjeld i Vabroedal;
videre Rippereien over Tjeldet til Molands Prestegjeld igjennem
Vinge- og endelig Rigen. Jeg maas imidlertid berolige,
at Omstændighederne ei tillode nogen som helst hind-
søge paa disse Reiser med Hensyn til Misfart.
Erger som end mere Rige Kaster i den Grad spær
med Reiser, at der ikke var Tid til andet end at reise
fra Morgen tidlig til fælde ind paa Aftenen.
Paa Grund heraf kom jeg min meddelelse, at jeg paa
Tjeldet fra Hüheli til Oledal havde at bemærke
3 smaa gyskede tilfjeldende Jordhøie somgjerne mindt
om med et enkelt lagt Steenlag. Videre, at der i Nat-
heden af en Gaard nær Land, faaes nor ved hinanden
12 eller 16 store og mindre Gravhøie, og endelig, at jeg ved
at reise fra Valle Prestegaard paa Løpene dult. Tog over Tjeldet
den saakaldte Ripperei til Molands Prestegjeld og derved rulle
over en Dal kaldet Gindalen. Gindalen var et smukt
stort og frodet Mele med stor Lønn til bevoxet Jaføre.
Paa Grund af Dalens Navn, fik jeg optegnet Ståbænes
eller Ståbænes Navne, den var nemlig min Brug til Døtning
og i Høi og ind, at Navnene paa de forskjellige Stæde,
mellemens mindre, bringe ^{et} tilgængelig eller bestjære en eller
anden Fornødning, nedskrives de her: Navnene ere: gama
stoll, ved hvilken findes Gæs af Agres, Ukarsstoll, Vikrei, Uig,

ved hvilken saes Steenbøf, Rindebær, Tistolen, Røde,

Saxnisk:

Wikkie, lynde, Lyndau.
welkes, wikkie, urymu.
wike, magh, krast.
wixo, hany.
sibok, sagmodig.
skiuoret, lytket, gaac vel
for sig.

movikens, Hovstøel,
Lieber. Noget Sagw,
adspjægte ikke at fortælle
hvine, at en Datter af
fortælle sin, at hendes Fader
Dagso
marken af Pergamentet,
Nite under Albert i Hitter.
hendes Sammening, og
under Albert.

stad, der imellem er
jeg langt om længe, om
at indlygte underretning,
Med Simon selv, har
fælt. Diirnehornets
anden Fjlkredet sig om
haaber jeg De fulendte,
bet. Ved et anmode
v faaet til Mifaet nogle
ime fandet paa Eie i
han, naar han endang
lee Mifaet; men tykrene
jeg har troet er at lunde
de, under uheldigens Rejse
te det ubetydelige, jeg

Johann Mar. —

Stregen tilfods; derfra ind Lisekjøden, og Lisebalden og
Langkjældene igjennem
videre Bisperien og
Vinje og endelig
at Omstændigheder.
følgende paa disse
Bøger som end
med Reiser, at
fra Mageren tidlig
Paa Grund heraf
Tjeldet fra Skinken
3 smaa arkstede
om med et enkelt
heden af en Gaard
12 og 16 store og mindre
at reise fra Valle
den saakaldte Bisperie
over en Dal kaldet
stort og for det Meste
Paa Grund af Dal
eller Stenes Naere
og i Hraab om, at
mueligens mindre
anden Anmodning
stolt, der vilde sigtes

X

1798, 1799, 1800, 1801, 1802, 1803, 1804, 1805, 1806, 1807, 1808, 1809, 1810, 1811, 1812, 1813, 1814, 1815, 1816, 1817, 1818, 1819, 1820, 1821, 1822, 1823, 1824, 1825, 1826, 1827, 1828, 1829, 1830, 1831, 1832, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1850, 1851, 1852, 1853, 1854, 1855, 1856, 1857, 1858, 1859, 1860, 1861, 1862, 1863, 1864, 1865, 1866, 1867, 1868, 1869, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874, 1875, 1876, 1877, 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900

ved milken saes Steenbøf, Rindebarnen, Liseholen, Odde,
Oppehøi, og Sævijs, Uvna, Torrnoviken, Havnstøel,
grønne Froster, Gullbogstøel og Lieber. Noget Cagn,
der vedgik selve Dalen, vilde de adspjægte ikke at fortælle.
Endelig troer jeg at kunde nedskrive, at en Datter af
den berømtte Præsten Erving ^{af Havn, Lidlyng} fortalte mig, at hendes Fader
engang havde haft et meget mærkeligt Pengemærke,
der tilfældvis var fundet i en Kiste under Albet i Hættedals
Kirke, men at dette, efter hendes Sammenlægning
af ham var lagt paa sit Sted under Albet.
Fra Simon Svendsen Maarkethed, der imidlertid er
fjor at være funden, har jeg læst an længe, om
det engang forhen Anskænske, jaet indlygte Lidenetning,
der, jeg troer at kunde affinde. Med Simon selv, har
jeg paa lang Tid er kint paa talt. Drikkehornets
paa Niffelaadt, eller nu paa Gaarden Fjlsedal, sig om
milket jeg forhen har skrevet, hoaber jeg. De fulenøft,
følge et mig gæst Løtte, har feet. Ved at anmode
Elias Eie i Odde, har jeg af ham jaet til Mjæset nogle
Stykker af en Steenkræske eller lime, fundet paa Eie i
en gravhøi. For Daine hoaber han, naar han engang
nænder til Bergen, at maatte faae see Mjæset; men Lignene
er nok af min lidet Verd. Jeg har troet er at kunde
sende Dem disse Stønder de, under muldigenes Rejs
i Sines, kunde forges med mere til det libetypelige, jeg
forhen har. —

Min Fader beder at hjælpe Dem, gode Onkel, med Moder,
Søster og ürige Familie. Han med de ürige ere
nu beredte at flytte og tage Ophold hos gæst Ullensvang
og paa Skelleland da, efter hvad Faders Sjæle blive at
betragte som hans Sigtgaard. Fader er Gud osse Lovet
med det Navn. Truff og censomt vil her nu blive
ved at Opholdens med Familie forlader os, en Familie,
i stedet for haart og ere hos angaaes. Sammet vil nu,
paa Grund af Omstændighederne, ikke kunne opstaller ved
Noget andet, saalengs ikke Moder Niels vil se sig
an efter en Møge og det vil formentligen ikke see,
efter som det lader til.

Tante Onne med Deres Moder, Vilhelm og Else
beder hjælpe, men mest hjælpes De fra Deres med
Høiagtelse meget forbundne

Wilhelm Thoren

Höiælbaarne
Herr Stiftamtman Christian
Ridder og Commandeur J. N. O.